

Teksten

Sei nun wieder zufrieden

Sei nun wieder zufrieden meine Seele,
Denn der Herr tut dir Gut's.
Denn du hast meine Seele aus dem
Tode gerissen,
Meine Augen von den Tranen, meinen
Fuss vom Gleiten.
Ich will wandeln vor dem Herren im
Lande der Lebendigen. Ich glaube!
Darum rede ich.

Wees nu weer tevreden, mijn ziel,
want de Heer bewijst je weldaden.
Want u hebt mijn ziel
aan de dood ontrukkt,
de tranen van mijn ogen gewist,
mijn voet voor wankelen behoed.
Ik zal wandelen voor het aangezicht
van de Heer in het land van de
levenden. Ik geloof! Daarom spreek ik.
[RvH]

Unser Leben ist ein Schatten

Unser Leben ist ein Schatten auf
Erden.
Ich weiß wohl dass unser Leben
oft nur als ein Nebel ist,
denn wir hier zu jeder Frist
mit dem Tode seynd umgeben,
drum ob's heute nicht geschicht,
meinen Jesum lass ich nicht.

Ons leven is een schaduw op aarde.

Ik weet heel goed dat ons leven
vaak niet meer is dan een nevel,
want wij zijn hier immers altijd
door de dood omringd.
Dus of het nu vandaag gebeurt of niet,
mijn Jezus verlaat ik niet.

Sterb ich bald so komm ich abe
von der Welt Beschwerlichkeit,
ruhe bis zur vollen Freud
und weiß daß im finstern Grabe
Jesus ist mein helles Licht,
meinen Jesum lass ich nicht.

Maar als ik binnenkort sterf, dan laat ik
de moeiten van de wereld achter mij,
dan rust ik tot aan de volledige
vreugde, en ik weet dat in het donkere
graf Jezus mijn heldere licht is,
mijn Jezus verlaat ik niet.

Ich bin die Auferstehung und das
Leben, wer an mich gläubet,
der wird leben ob er gleich stürbe,
und wer da lebet und gläubet an mich,
der wird nimmermehr sterben.

Ik ben de opstanding en het leven,
wie in mij gelooft
zal leven ook al sterft hij,
en wie leeft en in mij gelooft,
die zal nooit sterven.

Weil du vom Tod erstanden bist
werd ich im Grab nicht bleiben,
mein höchster Trost dein Auffahrt ist,
Todsurcht kann sie vertreiben,
denn wo du bist da komm ich hin,
dass ich stets bey dir leb' und bin,
drum fahr ich hin mit Freuden.

Omdat u uit de dood bent opgestaan,
zal ik niet in het graf blijven,
mijn grootste troost is uw opstanding,
die kan mijn angst voor de dood
verdrijven, want waar u bent, daar kom
ik ook, zodat ik altijd bij u leef en ben,
daarom ga ik heen met vreugde.

Ach wie flüchtig, ach wie nichtig
ist der Menschen Leben!
Wie ein Nebel bald entstehet,
und bald wiederum vergehet,
so ist unser Leben, sehet!

Ach, hoe vluchtig, ach, hoe nietig
is het leven van de mensen!
Zoals een nevel snel ontstaat
en ook snel weer verdwijnt,
zo is ons leven, kijk maar!

Ach wie nichtig, ach wie flüchtig
sind der Menschen Sachen!

Ach, hoe vluchtig, ach, hoe nietig
zijn de dingen van de mensen!

Alles, alles was wir sehen,
das muß fallen und vergehen,
wer Gott fürcht', bleibt ewig stehen.

Ach Herr, lehr uns bedenken wohl,
daß wir sind sterblich allzumal!
Auch wir allhier keins Bleibens han,
müssen alle davon,
gelehrt, reich, jung, alt oder schön,
müssen alle davon.

Weint nicht um meinen Tod

Weint nicht um meinen Tod,
ich hab in frohen Siegen,
nun völlig überstiegen
Furcht, Jammer, Angst und Not.
Ich hab in Christi Wunden
mein höchstes Wohlsein funden.
Weint nicht um meinen Tod!

Was mich vorhin verletzt'
ist mir zur Freude worden,
weil in der Engelorden
mein Jesus mich ergötzt.
Nun wird er Gnad' erteilen
und mit Vergnügen heilen,
was mich vorhin verletzt'.

Hilf Gott, wie spielt die Welt!
Bald will man Götter ehren,
die Pracht und Macht bescheren,
bald sucht man Gut und Geld,
bald lenkt man seine Sinnen
nach hohen Ehren Zinnen.
Hilf Gott, wie spielt die Welt!

Das Leben ist voll Müh!
Kaum werden wir geboren,
ist schon das Kreuz erkoren,
das drückt uns spat und früh.
Kann man viel Jahre zählen,
wird Mut und Stärke fehlen.
Das Leben ist voll Müh!

Zuletzt trifft uns der Tod.
Dem müssen alle zollen,
wir leben, wie wir wollen,
noch Kraft, noch Purpurrot
kann diesen Gast bewegen
ein Stündlein zuzulegen.
Zuletzt trifft uns der Tod.

Alles, alles wat wij zien
moet vallen en vergaan.
Wie God vreest, blijft eeuwig.

Ach Heer, leer ons beseffen
dat wij allemaal sterfelijk zijn!
Ook kunnen wij hier niet blijven,
wij moeten hier allemaal weg,
geleerd, rijk, jong, oud of mooi,
wij moeten hier allemaal weg.
[RVH]

Huil niet om mijn dood,
blij en zegevierend
heb ik nu vrees, ellende, angst en nood
volkomen overwonnen.
Ik heb in de wonden van Christus
mijn hoogste heil gevonden.
Huil niet om mijn dood.

Wat mij eerst verwondde
is vreugde voor mij geworden,
omdat ik mij nu met de engelenshare
in Jezus mag verheugen.
Nu zal hij mij genade schenken
en met genoegene genezen
wat mij eerst verwondde.

Mijn God, wat een spel speelt de wereld!
Men vereert goden
die pracht en macht geven,
men zoekt naar geld en goed,
men streeft naar
de toppen van hoge eer.
Mijn God, wat een spel speelt de wereld!

Het leven is moeizaam!
Zodra wij worden geboren
staat het kruis al voor ons klaar
dat van vroeg tot laat op ons drukt.
Als we een hoge leeftijd kunnen
bereiken, hebben we geen moed en
kracht meer. Het leven is moeizaam!

Aan het eind treft ons de dood.
Aan hem moeten we allemaal betalen,
hoe we ook leven.
Noch kracht, noch purperrood
kan die gast ertoe bewegen
er een uurtje bij te doen.
Aan het eind treft ons de dood.

Betrübtes Mutter Herz,
bestürzte Blutverwandte,
ja Schwester, Wohlbekante,
ach, hemmet euren Schmerz !
Ich komme doch nicht wieder.
Drum laßt das Trauern nieder,
betrübtes Mutter Herz !

Mißgönnt mir nicht die Kron',
mit der mich Jesus zieret,
weil ich den Streit vollführet.
O schöner Siegeslohn!
Ich schweb' ins Himmels Freuden
und weiß von keinem Leiden.
Mißgönnt mir nicht die Kron'!

Ach, wie selig leben die,
die so wie ich gestorben
und diesen Schmuck erworben
durch Glauben, Furcht und Müh.
Mein Wissen und Erkennen
kann ich vollkommen nennen.
Ach, wie selig leben die!

Drum Erde, gute Nacht
mit deinem Kummerwesen!
Ich bin nun recht genesen
und ganz in voller Pracht.
Ich hab' den Sieg gewonnen
und bin der Welt entronnen;
drum Erde, gute Nacht!

Der Gerechte ob er gleich zu zeitlich stirbt

Der Gerechte, ob er gleich zu zeitlich
stirbt, ist er doch in der Ruhe.
Er gefällt Gott wohl und ist ihm lieb
und wird weggenommen
aus dem Leben unter den Sündern,
und wird hingerücket,
daß die Bosheit seinen Verstand nicht
verkehre, noch falsche Lehre
seine Seele betrübe,
er ist bald vollkommen worden
und hat viel Jahr' erfüllet.
Denn seine Seele gefällt Gott wohl.
Darum eilet er mit ihm
aus dem bösen Leben.

Der Mensch, vom Weibe geboren

Der Mensch, vom Weibe geboren,
lebt kurze Zeit und ist voller Unruhe.

Bedroefd moederhart,
ontstelde bloedverwanten,
ja, zusters en bekenden,
ach, houd je verdriet tegen!
Ik kom toch niet terug,
dus treur niet,
bedroefd moederhart!

Misgun mij niet de kroon
waarmee Jezus mij tooit
omdat ik de strijd heb volbracht.
O, prachtig overwinningsloon!
Ik zweef naar de hemelse vreugde
en weet van geen lijden meer.
Misgun mij niet de kroon!

Ach, hoe zalig leven zij
die net zoal ik zijn gestorven
en hetzelfde sieraad hebben
ontvangen door geloof, ontzag en
moeite. Mijn kennis en inzicht
kan ik wel volmaakt noemen.
Ach, hoe zalig leven zij!

Dus aarde, goedenacht
met al je ellende!
Ik ben nu helemaal genezen
en verkeer in volle pracht.
Ik heb de overwinning behaald
en ben aan de wereld ontsnapt,
dus aarde, goedenacht!

[RvH]

De rechtvaardige, ook al sterft hij te
vroeg, is toch in rust.
God scheidt behagen in hem en heeft
hem lief
en hij wordt weggehaald uit het leven
tussen de zondaars en wordt
meegenomen, zodat het kwaad zijn
verstand niet aantast en geen valse
leer zijn ziel bederft,
hij is volmaakt geworden
en heeft vele jaren vervuld.
Want God scheidt behagen in zijn ziel,
daarom haast hij zich met hem weg uit
het slechte leven.

[RvH]

De mens, uit een vrouw geboren,
leeft maar korte tijd en is vol onrust.

Er gehet auf wie eine Blume
und fällt ab;
fleucht wie ein Schatten
und bleibt nicht.

Ach wie nichtig, ach wie flüchtig
ist das Leben,so dem Menschen wird
gegeben.
Kaum, wenn er zur Welt geboren,
ist er schon zum Tod erkoren.

Seiner Tage, aller Plage muß man sehen
wie ein schneller Wind vergehen.
Kaum...

Menschenkinder, weil sie Sünder,
gehn zugrunde in der unvermeinten
Stunde.
Kaum...

Wie die Nelken bald verwelken
und verderben,so muß auch der
Mensch hinsterven.
Kaum...

Menschenleben, das fleucht eben
wie ein Schatten,den wir an der Seite
hatten. Kaum...

Sei getreu bis in den Tod

Sei getreu bis in den Tod.
So will ich dir die Krone des Lebens
geben.
Sei getreu!

Halte fest und sei getreu!
Wenn dich Welt und Satan schrekken,
Laß dir keine Furcht erwecken,
Nenne deinen Jesum frei.
Halte fest und sei getreu!

Jesus bleibt dir getreu!
Der in aller Angst und Schmerzen
Tröstet die betrübten Herzen,
Der dich machet bandefiei.
Jesus bleibt dir getreu!

Sei getreu bis in den Tod!
Und verlierest du das Leben,
Jesus will dir's wiedergeben,
Der dich reißt aus aller Not.
Sei getreu bis in den Tod!

Hij ontluikt als een bloem
en verwelkt;
hij vliegt weg als een schaduw
en is niet blijvend.

Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig
is het leven dat de mens gegeven
wordt.
Zodra hij ter wereld is gekomen,
is hij al voor de dood bestemd.

Zijn dagen, al zijn ellende
zien we als een snelle wind voorbijgaan.
Zodra...

Omdat de mensen zondaars zijn,
gaan ze op een onverwacht moment
ten onder.
Zodra...

Zoals anjers snel verwelken
en ondergaan, zo moet ook de mens
sterven.
Zodra...

Het mensenleven vliegt voorbij
als een schaduw die naast ons liep.
Zodra...
[RVH]

Wees trouw tot in de dood,
dan zal ik u de kroon van het leven
geven.
Wees trouw!

Blijf standvastig en trouw!
Als de wereld en de satan u angst
aanjagen, laat u dan niet bang maken,
spreek vrij over uw Jezus.
Blijf standvastig en trouw!

Jezus blijft u trouw!
Hij die in alle angst en pijn
de bedroefde harten troost,
die u van uw boeien bevrijdt.
Jesus blijft u trouw!

Wees trouw tot in de dood!
En als u het leven verliest,
dan zal Jezus het u teruggeven,
hij die u verlost uit alle nood.
Wees trouw tot in de dood!

Jesus läßt dich nicht im Tod!
Der dir gibt zum Gnadenlohne,
Jene schöne Lebenskrone
Sei getreu in aller Not.
Jesus läßt dich nicht im Tod.

Halt, was du hast

Halt, was du hast,
daß niemand deine Krone nehme,
und sei getreu bis in den Tod.
So wirst du empfahlen ein herrliches
Reich und eine schöne Krone
von der Hand des Herren.

Jesu, meine Freude
meines Herzens Weide,
Jesu, meine Zier
ach, wie lange
ist dem Herzen bange
und verlangt nach dir.
Gottes Lamm, mein Bräutigam,
außer dir soll mir auf Erden
nichts sonst Liebers werden.

Weg mit allen Schätzen!
Du bist mein Ergötzen,
Jesu, meine Lust.
Weg, ihr eitlen Ehren!
Ich mag euch nicht hören,
bleib mir unbewußt!
Elend, Not, Kreuz, Schmach und Tod
soll mich, wenn ich schon muß leiden,
nicht von Jesu scheiden.

Gute Nacht, o Wesen,
das die Welt erlesen,
mir gefälltst du nicht.
Gute Nacht, ihr Sünden,
bleibet weit dahinten,
kommt nicht mehr ans Licht!
Gute Nacht, du stolze Pracht!
Dir sei ganz, o Lasterleben,
gute Nacht gegeben.

Ich weiss, dass meiner Erlöser lebt

Ich weiß, daß mein Erlöser lebt,
er lebt und mir zur Freude.
Laß sein, daß ich im Leide,
in Arbeit, Müh und Plage
viel Stunden meiner Tage
muß auf der Welt verschmerzen;
blüht doch der Trost im Herzen.

Jezus verlaat u niet in de dood!
Hij die u als genade,
die mooie levenskroon schenkt.
Wees trouw in alle nood,
Jezus verlaat u niet in de dood.
[RvH]

Houd vast wat u hebt
opdat niemand u uw kroon afpakt,
en wees trouw tot in de dood.
Dan zult u een heerlijk rijk ontvangen
en een fraaie kroon
uit de hand van de Heer.

Jezus, mijn vreugde,
lafenis van mijn hart,
Jezus, mijn sieraad,
ach, hoe lang, ach, lang
is mijn hart al bang
en verlangt het naar u!
Lam van God, mijn bruidegom,
niets op aarde
zal mij dierbaarder zijn dan u.

Weg met alle schatten!
U bent mijn genot,
Jezus, mijn lust!
Weg, ijdele loftuitingen,
ik wil jullie niet horen,
blijf buiten mijn bewustzijn!
Ellende, nood, kruis, smaad en dood
zullen mij, hoeveel ik ook moet lijden,
niet van Jezus scheiden.

Goedenacht, o wezen
dat de wereld heeft gekozen,
mij beval je niet.
Goedenacht, zonden,
blijf ver weg,
verschijn niet meer!
Goedenacht, trots en pracht!
Moge jou, zondig leven,
een heel goede nacht worden gegeven!
[RvH]

Ik weet dat mijn verlosser leeft,
hij leeft, en tot vreugde van mij.
Ook al moet ik op de wereld
vele uren van mijn dagen
in lijden, werk, moeite en kwelling
doorbrenge;
toch bloeit de troost in mijn hart.

Er lebt und ist von Todten aufer-
standen! Hierauf beruht der Grund, der
als ein Fels den festen Glauben trägt
zur Hoffnung meiner Seligkeit.
Bejammert' ich im Garten seine
Banden, die ihm der Feinde Gift und
Neid durch den Verräther angelegt;
ward auch mein Herze wund,
da man ihm so viel Wunden mit
scharfen Geißeln schmiß;
hab ich so manchen Stich mit Ach und
Weh' empfunden,
da man sein Haupt mit Dornen stach
und jämmerlich zerriß;
folgt' ich halbtot bis Golgatha ihm
nach, da er die Last und Schmach des
Kreuzes selber trug und ihn die
Grausamkeit an solches schlug;
war meine Seele voll Bekümmernis,
als man den Leib zu Grabe brachte
und aller Traurigkeit ein traurig Ende
machte, so mußten doch bei seinem
Blutvergießen aus mir zugleich auch
Freudentränen fließen, weil er durch
seinen Tod die Schulden meiner Not
an meiner Stelle wollen büßen.

Allein ich wäre schlecht getrost't
und gar nicht ganz erlöst,
wenn er nicht wär aus eigener Kraft
erstanden.
Nun aber ist der Trost vorhanden,
und der bestehe fest, daß auch der
letzte Scherf für mich bezahlet sei,
und das Gesetz an mir nichts mehr zu
fordern habe; denn heute läßt Gott
meinen Bürgen aus dem Grabe, als aus
dem Schuldthurm, wieder frei.

Gott Lob, daß mein Erlöser lebt,
er lebt, so wird sein Leben
im Tode mir gegeben.
Drum will ich freudig sterben,
die Freude dort zu erben,
die mir im Engel-Orden
von ihm vermachtet worden.
So biet ich allen Teufeln Trutz!
Mein Held, mein Jesus ist mein Schutz.
Der Glaube wird mir nimmer zu
Schanden.
Soll ich verloren gebn?
So ist auch Christus nicht erstanden!
Er aber lebt, so muß ich auch
durch ihn zum Leben auferstehn und in
sein Reich der Ruh und Ehre ziehn.

Hij leeft en is uit de dood opgestaan!
Dat is de grond, die als een rots
het vaste geloof draagt
dat ik op mijn zaligheid mag hopen.
Terwijl ik in de hof weende om zijn
boeien waarin het gif en de nijd van zijn
vijanden hem met behulp van de
verrader hadden geslagen; terwijl ook
mijn hart bloedde toen scherpe gesels
hem zoveel wonden toebrachten;
terwijl ik zo met ach en wee veel steken
voelde toen men zijn hoofd
met doornen stak
en jammerlijk verwondde;
terwijl ik hem halfdood volgde naar
Golgatha toen hij de last en de smaad
van het kruis zelf droeg en de
wreedheid hem aan dat kruis sloeg;
terwijl mijn ziel vol verdriet was
toen men zijn lichaam naar het graf
bracht en aan alle droefheid een
treurig eind maakte, moesten er, toen
hij zijn bloed vergoot, toch tranen van
vreugde bij mij vloeien, omdat hij door
zijn dood voor de schulden van mijn
nood in mijn plaats heeft willen boeten.

Maar mijn troost zou schamel zijn
en mijn verlossing niet volledig
als hij niet uit eigen kracht was
opgestaan.
Nu echter is de troost aanwezig
en die bevestigt dat ook de laatste
scherf voor mij is betaald
en de wet niets meer van mij kan eisen;
want heden laat God mijn borg
weer vrij uit het graf en uit de
gevangenis.

Godlof, mijn verlosser leeft,
hij leeft, en zijn leven
wordt mij in de dood gegeven.
Daarom zal ik verheugd sterven
om daarginds de vreugde te erven
die mij in de engelenorde
door hem is vermaakt.
Dus bied ik alle duivels het hoofd!
Mijn held, mijn Jezus is mijn
beschermer.
Mijn geloof laat mij nooit in de steek.
Moet ik het opgeven?
Dan is ook Christus niet opgestaan!
Maar hij leeft, dus moet ik ook
door hem opstaan en levend worden
en naar zijn rijk van rust en eer gaan.

Nun, ich halte mich bereit:
meines Leibes Sterblichkeit
auf der Erden abzulegen.
Kommt, ihr Engel, kommt entgegen,
traget meine Seele hin,
daß ich bald bei Jesus bin!
Ach, wie herzlich wünsch ich mir:
wär ich heute noch bei dir!

Herr, wenn ich nur dich habe

Herr, wenn ich nur dich habe,
so frage ich nichts, nach Himmel und
Erden. Wenn mir gleich Leib und Seele
verschmacht,
so bist du doch Gott,
allezeit meines Herzens Trost
und mein Theil.

Erhalt mein Herz im Glauben rein,
so leb' und sterb' ich dir allein,
Jesu, mein Trost, hör' mein Begier,
o mein Heiland wär ich bey dir.

Jesu, du edler Bräutigam werth,
mein höchste Zierd auf unser Erd
an dir allein ich mich ergötz
weit über alle goldne Schätz.

Es kann kein Trauren seyn so schwer,
dein süsser Nahm' erfreut vielmehr.
Kein Elend kann so bitter seyn,
sein süssen Nahm' der lindert's fein.

Ob mir gleich Leib und Seel
verschmacht,
so weisst du Herr, dass ich's nicht acht.
Wenn ich dich hab, so hab ich wohl,
was mich dort ewig erfreuen soll.

Wenn ich in Nöthen bet und sing,
so wird mein Herz recht guter Ding;
dein Geist bezeugt dass solches frey
des ewgen Lebens Vorschmack sey.

Welnu, ik ben bereid
om de sterfelijkheid van mijn lichaam
op aarde af te leggen.
Kom, engelen, kom mij tegemoet,
neem mijn ziel mee
zodat ik weldra bij Jezus ben!
Ach, hoe vurig wens ik:
was ik vandaag nog maar bij u!
[RvH]

Heer, als ik u maar bezit,
dan vraag ik niet naar hemel of aarde.
Ook al versmachten mijn lichaam en
mijn ziel,
toch bent u God,
eeuwige troost van mijn hart
en mijn erfdeel.

Maak dat mijn hart in het geloof blijft,
dan leef en sterf ik voor u alleen,
Jezus, mijn troost, luister naar mijn
verlangen, o, mijn Heiland, was ik maar
bij u.

Jezus, edele bruidegom,
mijn hoogste sieraad op onze aarde,
alleen in u verheug ik mij,
veel meer dan in alle gouden schatten.

Hoe zwaar het verdriet ook is,
uw zoete naam schenkt blijdschap.
Hoe bitter de ellende ook is,
zijn zoete naam verzacht die.

Ook al versmachten mijn lichaam
en mijn ziel, u weet, Heer,
dat ik het mij niet aantrek.
Als ik u bezit, dan bezit ik dat wat mij
daarginds eeuwig zal verheugen.

Als ik in nood bid en zing,
dan wordt mijn hart vrolijk;
uw geest verzekert mij dat dat
de voorsmaak van het eeuwige leven is.
[RvH]

Herr, ich warte auf dein Heil

Herr, ich warte auf dein Heil,
o komm, und hole mich!

Ach wie sehnlich wart ich der Zeit,
wenn du, Herr, kommen wirst
und mich aus diesem Herzeleid
zu dir in Himmel führst.

Ach wie sehnlich wart ich auf dich,
o komm und hole mich!
Herr, ich warte auf dein Heil,
o komm und hole mich.

Herr, du lässest mich erfahren

Herr, du lässest mich erfahren
viele und große Angst
und machest mich wieder lebendig.
Denn der Herr verstößt nicht ewiglich;
sondern er betrübet wohl,
und erbarmet sich wieder
nach seiner großen Güte.

Sterb ich bald so komm ich abe
von der Welt Beschwerlichkeit,
ruhe bis zur vollen Freud
und weiß daß im finstern Grabe
Jesus ist mein helles Licht,
meinen Jesum lass ich nicht.

Obgleich schweres Kreuz und Leiden
so bei Christen oft entsteht,
mit mir hart darnieder geht,
soll mich doch von ihm nicht scheiden,
er ist mir ins Herz gericht:
meinen Jesum lass ich nicht.

Durch ihn will ich wieder leben,
denn er wird zur rechten Zeit
wecken mich zur Seligkeit
und tut mir aus Gnaden geben
muß ich schon erst vor's Gericht,
meinen Jesum lass ich nicht.

Heer, ik wacht op uw heil,
o kom mij halen!

Ach, hoe verlangend wacht ik op de tijd
dat u, heer, zult komen
en mij vanuit dit leed
met u meeneemt naar de hemel.

Ach, hoe verlangend wacht ik op u,
o, kom mij halen!
Heer, ik wacht op uw heil,
o, kom mij halen.

[RVH]

Heer, u laat mij ervaren
veel grote angsten
en u maakt mij weer levend.
Want de Heer verstoot niet voor
eeuwig; maar heeft ook verdriet,
en ontfermt zich weer,
zo genadig is hij.

Als ik binnenkort sterf, dan verlaat ik
de moeiten van de wereld,
dan rust ik in grote vreugde
en ik weet dat in het donkere graf
Jezus mijn heldere licht is,
mijn Jezus zal ik niet verlaten.

Hoewel het zware kruis en leed
dat de christen vaak te dragen krijgt,
mij stevig treft,
zal toch niets mij van hem scheiden,
ik heb hem in mijn hart gesloten:
mijn Jezus zal ik niet verlaten.

Door hem zal ik weer leven,
want op het juiste moment zal hij
mij wekken en zaligmaken.
En hij zal mij genade schenken
als ik voor de rechter sta,
mijn Jezus zal ik niet verlaten.

[RVH]

Dem Menschen ist gesetzt, einmal zu sterben

Dem Menschen ist gesetzt einmal zu sterben, danach aber das Gerichte.
Der Tod ist der Sünden Sold.
Aber die Gabe Gottes ist
das ewige Leben in Christo Jesu,
unserm Herren.

Darum laßt fahr'n all Traurigkeit,
tut mich nicht mehr beweinen,
in mir ist nichts denn lauter Freud,
weil's Gott so wohl tut meinen.
Mein Seele preiset Gott den Herrn
für solch freundenreich Leben.
Was könnt' ich herrlichers begehren
Gott woll's euch allen geben!

Mein Wallfahrt ich vollendet hab,
in diesem bösen Leben,
jetzund legt man mich in das Grab,
darauf tut sich anheben
ein neue Freud und Seligkeit,
bei Christo unserm Herren
die allen Frommen ist bereit
dies ist die Kron der Ehren.

Solch ewig Leben hat er mir,
und allen Menschen erworben.
Der Tod hat g'wart vor meiner Tür,
bis ich jetzt bin gestorben.
Und dieses ist der Sünden Schuld,
wir müssen einmal sterben,
jedoch beweist er seine Huld
lässt Gläub'gen nicht verderben.

Darum...

Mit Weinen hebt sichs an

Mit Weinen hebt sich's an,
dies jammervolle Leben,
es muss das kleinste Kind
der bittern Tränen Schar
sich weinend untergeben,
eh' es sich noch besinnt.
Wenn's kaum geboren ist,
so höret man doch schon,
dass sich bei ihm erhebt
der schmerzenvolle Ton.

Het is het lot van de mens om eens te sterven en daarna het oordeel.
De dood is het loon van de zonde.
Maar het geschenk van God is het eeuwige leven in Jezus Christus, onze Heer.

Laat dus alle droefheid varen,
beween mij niet,
in mij is alleen maar louter vreugde
omdat God het zo goed met mij voorheeft. Mijn ziel prijst God de Heer voor dat vreugdevolle leven.
Wat zou ik meer verlangen dan dat God dat aan u allen geeft!

Ik heb mijn pelgrimstocht volbracht,
in dit ellendige leven,
nu legt men mij in het graf,
daarna begint
bij Christus onze Heer
een nieuwe vreugde en een zaligheid die alle vromen wacht,
dat is de erekroon.

Dat eeuwige leven heeft hij voor mij en alle mensen verworven.
De dood heeft voor mijn deur gewacht totdat ik nu ben gestorven.
En dat is de schuld van onze zonden.
Eens moeten wij sterven,
maar hij bewijst ons zijn genade,
laat gelovigen niet te gronde gaan.

Laat dus...
[RvH]

Met huilen begint het,
dit ellendige leven,
het kleinste kind
moet zich huilend onderwerpen
aan de vloed van bittere tranen
nog voordat het kan denken.
Zodra het geboren is,
hoor je
het pijnlijke geluid
dat bij hem wordt aangeheven.

Das Mittel unsrer Zeit
ist überschwemmt mit Sorgen,
wir sind des Glückes Spiel.
Der weinet durch die Nacht
bis an den lieben Morgen,
und hilft ihm doch nicht viel.
Der Furcht- und Hoffnungsstreit
zerquälet unsern Sinn
und nimmt, eh man es denkt,
die besten Jahre hin.

Das Alter kömmt herbei,
die kummervollen Jahre,
die uns gefallen nicht,
und führen uns den Weg
zur trüben Totenbahre.
Wann dieses dann geschieht,
so ist es aus mit uns;
der tränenvolle Lauf
hat nun das Ziel erreicht
und hört mit Weinen auf.

Ich lasse dich nicht

Ich lasse dich nicht, du segnest mich
denn, mein Jesu!

Weil du mein Gott und Vater bist,
dein Kind wirst du verlassen nicht.
Du väterliches Herz!
Ich bin ein armer Erdenkloß
auf Erden weiß ich keinen Trost.

Als we volwassen zijn,
worden we door zorgen overspoeld,
we zijn een speelbal van het lot;
we huilen de hele nacht
tot aan de lieve morgen,
maar het helpt niets.
Het gevecht van angst en hoop
kwelt onze geest
en berooft ons voor we het weten
van onze beste jaren.

Dan komt de ouderdom,
met zijn zorgelijke jaren
die ons niet bevallen
en ons leiden naar
het droeve graf.
Als het dan zover is,
dan is het afgelopen met ons;
aan de smartelijke weg
is nu een eind gekomen
en het huilen stopt.

[RvH]

Ik laat u niet gaan, tenzij u mij zegent,
mijn Jezus!

Omdat u mijn God en Vader bent,
zult u uw kind niet verlaten.
O vaderhart!
Ik ben een arm nietig schepsel,
op aarde ken ik geen troost.

[RvH]